

Sygn. akt VII Kzw 491/16 Dnia 26 października 2016 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz

Protokolant: Kamila Pawłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bożeny Jurczyk - Jędrycha

po rozpoznaniu w sprawie D. O.

syna Z. i B., urodz. (...) w C.

skazanego za czyn z art. 223 §1 k.k. i inne

na skutek zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28.06.2016 r.

sygn. akt XI K 604/13, Ko 2122/16

w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 §1 k.p.k. w zw. z art. 1 §2 k.k.w.

zw. z art. 1 §2 k.k.w.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1.10.2013r. Sąd Rejonowy w Częstochowie skazał D. O. za ciąg przestępstw z art. 223 §1 k.k. i inne na jedną karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 7. Postanowieniem z dnia 29.09.2015r. Sąd Rejonowy zarządził wobec skazanego karę 2 lat pozbawienia wolności. Postanowienie to uprawomocniło się 2.12.2015r. utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Skazany nie korzystał z odroczenia wykonania kary.

Pismem z dnia 21.03.2016r. skazany złożył wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Częstochowie, na podstawie art. 152 k.k.w. a contrario nie uwzględnił wniosku skazanego o warunkowe zawieszenie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 01.10.2013r. sygn. akt XI K 604/13.

Powyższe postanowienie zaskarżył skazany, podnosząc, że w jego ocenie zasługuje na warunkowe zawieszenie. Z jego treści wynika, że skarżący wnosi o warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, aczkolwiek argumentacja jaką podał Sąd Rejonowy była zupełnie nietrafna. Sąd Rejonowy w swym niezwykle lakonicznym uzasadnieniu wskazał, że Sąd może warunkowo zawiesić w oparciu o art. 152 k.k.w jedynie karę 1 roku pozbawienia wolności, a skazanemu wymierzono karę 2 lat.

Istotnie przepis art. 152 § 1 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym od 1.07.2015r. przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w rozmiarze nieprzekraczającym 1 roku. Niemniej jednak Sądowi Rejonowemu umknęła treść art. 4 § 1 k.k., w myśl którego jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd odwoławczy podziela przy tym stanowisko Sędziego SN prof. Włodzimierza Wróbla wyrażone w pozycji " Aktualne problemy intertemporalne okresu przejściowego po wejściu w życie ustawy z 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw" (e-Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych Data publikacji: 4 VII 2015 < www.czpki.pl > Pozycja w wydaniu internetowym: 4/2015) - że art. 152 § 1 k.k.w. ma charakter również materialnoprawny. Jako norma materialnoprawna objęta jest ona gwarancjami wynikającymi z treści art. 4 § 1 k.k. i nie podlega przyjętemu w Kodeksie karnym wykonawczym reżimowi bezpośredniego stosowania ustawy nowej. Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku 30 grudnia 2015 r., II AKa 397/15.

Przypomnieć należy, że w brzmieniu przed 1 lipca 2015 r., art. 152 § 1 k.k.w. dawał możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary nie przekraczającej 2 lat pozbawienia wolności, jeżeli odroczenie jej wykonania trwało przez okres co najmniej jednego roku, w obecnym brzmieniu art. 152 § 1 k.k.w. instytucja ta dotyczy kary pozbawienia wolności, która nie przekracza jednego roku. Oczywiście jest zatem, że ustawa obowiązująca poprzednio była dla skazanego co do zasady względniejsza i ją należy stosować. Wyrok w tej sprawie uprawomocnił się 12.10.2013r., zas czyny były popełnione 27.03.2013r. Nie ma przy tym znaczenia, że brak jest przepisów intertemporalnych odnośnie stosowania art. 152§ 1 k.k.w., skoro problematykę stosowania przepisu rozstrzyga treść art. 4 §1 k.k.

Rzecz jednak w tym, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione inne przesłanki formalne art. 152§ 1 k.k.w., a to skazany nie korzystał z odroczenia wykonania kary przez okres co najmniej jednego roku. Skazany bowiem w ogóle nie korzystał z odroczenia kary w niniejszej sprawie, zatem z tychże przyczyn instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności z art. 152 k.k.w nie ma wobec niego zastosowania.

Mając na uwadze powyższe zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy.